

Įvaizdžio ir tapatybės dialogas

Šarūnas Sakalauskas, Lietuvos institutas

Netolimoje ateityje įvykęs pokalbis tarp Lietuvos įvaizdžio ir Lietuvos tapatybės.

Lietuvos tapatybė:

-Po plačiai nuskambėjusio Strateginių studijų centro bei Pilietinės visuomenės instituto tyrimo išvadų, man neramu dėl savo ateities. Pokyčiai neišvengiami. O besikeičiant būtina surasti naujus tapatinimosi objektus, atsižvelgti į po pasaulį pabirusios Lietuvos tautos poreikius. Ar Tau patiktų šūkis – „*Lietuvos tauta - tauta pasaulyje*“?

Lietuvos įvaizdis:

-Tu manęs klausai, ar man patinka emigracija? Negaliu rinktis. Kaip negaliu klastot tiesos. Šis šūkis, žinoma, teisingas. Tačiau, greičiausiai, jau nebe konkurencingas. Jau kelis metus egzistuojantis Lenkijos turizmo ir verslo prekės ženklas - aitvarą laikantis šokantis žmogus – be kita ko, simbolizuoja ir Lenkijos ryšį su lenkų diaspora.

Lietuvos tapatybė:

- O ką daryti? Svetur gyvenanti mano dalis, man ne mažiau brangi už vietinę.

Lietuvos įvaizdis:

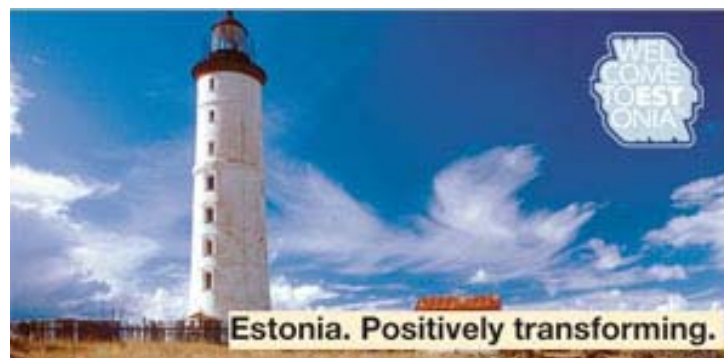
- Man nedrašu Tau patarinėti. Žinau tik vieną – mums susitarti būtina. O susitarus ieškoti naujų išraiškų, naujų išskirtinumo formų. Pradėkime nuo to, jog Aš – Tavo tarptautinis atspindys, ir ne kažkokia tai prabanga, kaip kad tenka dažnai išgirsti, o tarptautinės konkurencijos sąlygojama būtinybė.

Lietuvos tapatybė:

- To konkurencingumo ilgai Aš nesupratau. Ir iki prezidento metiniame pranešime nuskambėjusio klausimo „ar *nevertėtų siekti iki 2010-ųjų patekti į konkurencingiausių pasaulio šalių dvidešimtuką?*“ neatrodė, jog noriu būti konkurencinga.

Lietuvos įvaizdis:

- Nudžiugino tai ir mane. Kai porą metų apie mane nieks netgi neturėjo progos užsiminti Davose, kur didžia dalim nulemiami (Pasaulio ekonomikos Forume) pasaulinio konkurencingumo reitingai, belieka tik tikėtis, kad tai nebepasikartos. Bet, kita vertus, ar tikrai man reikia penkmečio pavyti dabar 20-ą vietą užimančią, „pozityviai besitransformuojančią, svetingai kviečiančią E-stonia“?

Lietuvos tapatybė:

- Siūlyčiau ne tik pavyt, bet ir aplenkti. Neperseninusiai juk taip buvo, kai 90-aisiais estai pirmi prakalbo apie savarankiškumą, tiesa tik ekonomini. O mes, nors truputį vėliau, tačiau iškart apie nepriklausomybę. Tad gal mielesnis šūkis Tavo ausiai būtų - „*Lietuva. Ramiai, bet Nesulaikomai*“?

Lietuvos įvaizdis:

- Man patinka. Bet gal reikėtų apsvarstyti ir kitas alternatyvas. Kiek teko susidurti, nedidelės, mažiau žinomos ar kurį laiką pasaulio žemėlapiuos neegzistavusios valstybės sėkmingai išnaudoja kalnus, upes, jūras ar vandenynus.

Pavyzdžiui Andora nukreipia į Pirėnus; Kroatija į Viduržemio, o Sent Kitso ir Nevio sala į Karibų jūras, Samoa sala į Ramųjį vandenyną, o Surinamas į Amazonės baseiną:

Lietuvos tapatybė:

- Kaip suprantu ir mes prie jūros galim šlietis...

Lietuvos įvaizdis:

- Šlietis galim, bet teko man girdėt, kad panašiai jau šliejas latviai (Latvia – Heart, Capital and Keystone ... of the Baltics).

Lietuvos tapatybė:

- Tad ką daryt? Juk reikia būti savimi, bet tuo pačiu ir išsiskirti

Lietuvos įvaizdis:

- Ramiai. Tikrai ką nors sugalvosim. Svarbu kalbėtis, sutarti dėl žinios vieningos, pabaigt pradėtus darbus ir pabrėžt modernų savo išskirtinumą. Čia juk "...regiono (iniciatyvų) centras...", juk čia kuria „energingi, gudrūs ir operatyvūs“ Lietuvos piliečiai.

2006 04 07

OMNI naujienos